

Země snů

Petr Lutka

*: Je to pár dnů, co v zemi snů odsoudili jednoho mnicha, kterej se smál a málo spal, hlučel, skučel, nechtěl být zticha.

1. Říkal: "To přec' nejde dál - pořád jenom spát, v postelích se povalovat, o světě si zdát.
2. Kde má každej, co je třeba, vodu, chleba, sůl, kde od rána do večera prostřenej je stůl.
3. Lidé si tam žijou šťastně a problémy nemají, celej den jen píšou básně a písničku zpívají."

R: Pa pa pa ...

4. "Zvířata tam s lidmi žijí v plné shodě názorů, vodu z jedný mísy pijí v kraji plným fáborem.
5. Ovoce tam patří lidu, každej ať si natrhá, přesto nemaj' o ně bídu, nikdo s ničím nemrhá.
6. Cizince, kterej tam přijde, všichni sborem vítají, zatančí mu svoje tance a písničku zpívají."

R:

7. A ten mnich, co tohle zpíval, dodal vždycky po chvílce: "Ačkoliv je pivo zdarma, neznají tam opilce."

8. "Neznají tam tanky, pušky, neboť války nemají, místo válek všichni sborem svojí píseň zpívají."

R:

9. Mocní rychle zakročili, strčili ho do klády, odsoudili, popravili bez zbytečný parády.
10. Hned vydali nařízení, ve kterým je napsáno, že takový a podobný bude přísně trestáno.
11. Každýho, kdo pikle kuje, čeká svatej kriminál, že se pouze povoluje zpívat si sborem dál.

R: